

UZASADNIENIE

D. W. został obwiniony o to, że w dniu 9 sierpnia 2014r. o godz. 10.50 w miejscowości O. ul. (...) na wysokości Szpitala (...) w O. kierował pojazdem marki O. (...) nr rej. (...) nie posiadając do tego wymaganych uprawnień

tj. o czyn z art. 94 § 1 kw

Sąd Rejonowy w Opocznie wyrokiem zaocznym z dnia 10 czerwca 2015 roku w sprawie sygn. akt II W 840/14 uznał obwinionego D. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 94 § 1 kw i za to na podstawie art. 94 § 1 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 złotych oraz obciążył opłatą w wysokości 30 złotych i zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanej wysokości wydatków postępowania.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości i na korzyść obwiniony wskazując, iż jego czyn nie stanowił wykroczenia. W konkluzji skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego orzeczenia sądu I instancji poprzez uniewinnienie obwinionego od popełnienia przypisanego mu wykroczenia.

Na rozprawie apelacyjnej z dnia 22 września 2015 roku obwiniony D. W. oświadczył, iż przeciwko niemu toczy się kilka postępowań z tego samego przedmiotu tj m.in. sprawa sygn.. IV Ka 421/15. Wskazał, iż w dniu 09.08.2014 roku posiadał uprawnienia do prowadzenia pojazdu mechanicznego w postaci samochodu osobowego, bowiem nigdy tych uprawnień nie utracił. Złożył pismo z Komendy Wojewódzkiej Policji w Ł. z dnia 06.07.2015 roku stwierdzające, że miał uprawnienia, a decyzje które były podejmowane były błędne oraz dwie decyzje Starosty (...) z dnia 07.07.2015 roku nr (...) i nr (...) Wskazał, iż Policja z KPP w O. brała tylko nagrania z monitoringu, kiedy to on prowadził pojazd i przy założeniu, że nie posiad uprawnień do kierowania pojazdami od razu kierowała wnioski o ukaranie do Sądu Rejonowego w Opocznie. Obwiniony dodał, iż za tożsame postępowania wykroczeniowe obejmujące okres 2014 -2015 roku, został przez Sąd Rejonowy w Opocznie uniewinniony od trzech zarzutów prowadzenia pojazdu bez uprawnień.

Sędzia sprawozdawca wydał postanowienia , iż uznając potrzebę uzupełnienia przewodu sądowego postanowił w trybie art.106a kpw dopuścić dowód z akt sprawy IV Ka 421/15 Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. wraz z załącznikami na okoliczności wskazane w oświadczeniu obwinionego D. W..

Na rozprawie apelacyjnej z dnia 30 października 2015 roku Przewodniczący poinformował o dotychczasowym biegu postępowania odwoławczego i stwierdził, iż załączono akta sprawy IV Ka 421/15 Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. oraz uzupełniająco ujawnił kopie dokumentów z k.70 – Decyzje Starosty (...) z 07.07.2015 r o wznowieniu postępowania w sprawie zatrzymania dokumentu prawa jazdy obwinionego oraz z k 71 Decyzji Starosty (...) z 07.07.2015 r o uchyleniu w całości decyzji z 11.05.2015 r w sprawie cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami kat AB przez D. W.

Obrońca obwinionego popierał skargę apelacyjną wniesioną przez obwinionego D. W. i wnioski w niej zawarte.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna w takim stopniu, że w wyniku jej uwzględnienia nastąpiła zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie D. W. od popełnienia przypisanego mu wykroczenia z art. 94 § 1 kw.

Sąd Okręgowy zważył, że podstawą uznania, iż D. W. w dniu 9 sierpnia 2014 roku dopuścił się wykroczenia drogowego opisanego w art. 94 § 1 kw polegającego na kierowaniu określonym pojazdem bez wymaganych do tego uprawnień, była treść decyzji Starosty (...) z dnia 10 stycznia 2012 roku wydanej w sprawie (...), w której na podstawie art. 138 ust. 1 w zw. z art. 114 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy Prawo o ruchu drogowym, zatrzymano obwinionemu prawo jazdy kategorii AB nr (...) druk nr (...) wydane w dniu 6 lipca 2006 roku przez Starostwo Powiatowe w O., w związku z przekroczeniem liczby 24 punktów za naruszenie przepisów ruchu drogowego. Przedmiotową decyzję wydano na wniosek Komendanta

Wojewódzkiego Policji w Ł. nr (...) z dnia 30 listopada 2011 roku „o kontrolne sprawdzenie kwalifikacji do kierowania pojazdami przez D. W. w związku z przekroczeniem 24 punktów karnych za wielokrotne naruszenie przepisów ruchu drogowego w okresie od 21 maja 2010 roku do 12 grudnia 2010 roku”.

Tymczasem w toku postępowania odwoławczego powzięto informacje o toczących się postępowaniach administracyjnych z udziałem obwinionego, dotyczących unieważnienia decyzji Starosty (...) z dnia 10 stycznia 2012 roku. W rezultacie toczącego się postępowania w oparciu o załączone akta sprawy Sądu Rejonowego w Opocznie sygn. II W 569/10 oraz akta postępowań administracyjnych o numerach: (...) oraz (...), ponad wszelką wątpliwość ustalono, że podstawą do wystąpienia w dniu 30 listopada 2011 roku przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Ł. z wnioskiem do Starosty (...) było tylko i wyłącznie początkowe ustalenie, iż D. W. dopuścił się wykroczeń drogowych które w efekcie skutkowały uzyskaniem 26 punktów karnych, w tym m.in. za czyny popełnione w dniu 22 maja 2010 roku w O. na ulicy (...), które polegały na naruszeniu obowiązku używaniu pasów bezpieczeństwa i przewożenia dziecka w pojeździe w sposób niezgodny z przepisami za które przypisano mu 5 punktów karnych. Jednakże w toku prowadzonego postępowania wykroczeniowego, Sąd Rejonowy w Opocznie w sprawie sygn. II K 569/10 prawomocnym wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2011 roku uniewinnił D. W. od popełnienia czynów popełnionych w dniu 22 maja 2010 roku, a więc anulowane zostały także (w ilości 5) punktu karne. Pozostała w tej sytuacji na koncie obwinionego - łączna liczba punktów karnych w wysokości 21 -nie uprawniała już do wystąpienia z wnioskiem o kontrolne sprawdzenie kwalifikacji do kierowania pojazdami w związku z przekroczeniem 24 punktów karnych i nie uprawniała do wydania na tej podstawie spornej decyzji z dnia 10 stycznia 2012 roku. Z tego powodu Komendant Wojewódzki Policji w Ł. w dniu 6 lipca 2015 roku – a więc już po wydaniu przez Sąd meriti w sprawie II W 840/14 -anulował swój wniosek z dnia 30 listopada 2011 roku. Natomiast Starosta (...) w dniu 7 lipca 2015 roku w sprawie nr (...) wznowił z urzędu postępowanie w sprawie zawieszenia zatrzymania prawa jazdy kategorii AB nr dokumentu (...) druk (...) związanego z przekroczeniem liczby 24 punktów za naruszenie przepisów prawa drogowego. Jednocześnie decyzją z tej samej daty nr (...), po rozpoznaniu odwołania D. W., Starosta (...) uchylił w całości własną decyzję z dnia 11 maja 2015 roku (na mocy której cofnięto uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii AB w związku z nieprzystąpieniem przez obwinionego do egzaminu sprawdzającego kwalifikację do kierowania pojazdami w zakresie kat. AB, na który to egzamin także wzywano obwinionego w związku z przekroczeniem punktów karnych za wykroczenia drogowe).

Reasumując: Sąd Okręgowy ustalił, iż nie istniały podstawy prawne podane jako uzasadniające wydanie decyzji nr (...) z dnia 10 stycznia 2012 roku o zatrzymaniu prawa jazdy, a wniosek, który był podstawą do wydania tej decyzji - jako anulowany, nie istnieje. Samo natomiast postępowanie administracyjne, w którym wydano przedmiotową decyzję (...), będącą podstawą do wydania wyroku przez Sąd I instancji, wznowiono z urzędu– trwa nadal.

Tym samym, w ocenie Sądu Okręgowego, analiza uzupełnionego w sprawie materiału dowodowego oraz przebiegu dotychczasowego postępowania rozpoznawczego prowadzi do wniosku, iż ustalenia dokonane przez Sąd Rejonowy Sąd I instancji, zgodnie z którymi w dniu 9 sierpnia 2014 roku obwiniony nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami, nie odpowiada rzeczywistości stanowi rzeczy. Takie ustalenia faktyczne Sądu I instancji zawierają błąd, który miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Dokonane bowiem ustalenia nie uwzględniają całości zebranych dowodów, a nade wszystko nie są wynikiem wnikliwej ich analizy. Jednocześnie zaś konkluzje Sądu meriti nie stanowią wyniku rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i niekorzyść obwinionego.

Sąd Okręgowy zważył, iż w świetle wznowionego postępowania administracyjnego (...) i anulowania wniosku KWP w Ł., brak jest podstaw do przyjęcia, iż obwiniony D. W. dopuścił się czynu polegającego na kierowaniu w dniu 9 sierpnia 2014 roku pojazdem bez wymaganych uprawnień, gdyż w dacie czynu posiadał przedmiotowe uprawnienia.

Reasumując mylnie wydano orzeczenie o zatrzymaniu prawa jazdy wobec D. W., w związku z przekroczeniem granicy 24 punktów karnych w okresie od 21 maja 2010 roku do 12 grudnia 2010 roku, skutkujące czasowym wstrzymaniem jego uprawnień do kierowania pojazdami. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie pozostaje także fakt, że być może istnieją inne podstawy, które uzasadniają/uzasadniały dalsze zatrzymywanie prawa jazdy obwinionemu (inne wykroczenia popełnione po dacie wydania decyzji z dnia 10 stycznia 2012 roku). Takich bowiem ustaleń nie

poczynił sąd rejonowy, a wobec kierunku apelacji, ich ewentualne dokonywanie, jako ustaleń „na niekorzyść”, jest niedopuszczalne na etapie postępowania apelacyjnego.

Na marginesie Sąd odwoławczy zważył, że obwiniony pośrednio kwestionował w przeszłości decyzję Starosty z dnia 12 stycznia 2010 roku, choć odnosił się do sposobu naliczenia punktów karnych odnośnie wykroczeń z dnia 8 września 2010 roku (na co wskazuje pismo KWP w Ł. z dnia 2 stycznia 2012 roku skierowane do obwinionego, a załączone do akt administracyjnych). Pismo obwinionego skierowane wówczas do KWP w Ł. nie spowodowało totalnej kontroli wniosku Komendanta z dnia 30 listopada 201 roku, czy decyzji z dnia 10 stycznia 2012 roku, wskazuje jednak na to, iż obwiniony konsekwentnie nie zgadzał się z łączną ilością punktów karnych mu przypisanych i uznaniem, że przekraczają one granicę „24”. Fakt, iż postępowanie w sprawie (...) na dzień dzisiejszy wznowiono i nie ma jeszcze finalnej decyzji je kończącej, nie zmienia ostatecznej oceny ustalonego stanu faktycznego dla możliwości braku przypisania obwinionemu odpowiedzialności za wykroczenie popełnione w dniu 12 listopada 204 roku.

Kosztami postępowania w sprawie, zgodnie z przepisami wskazanymi w części dyspozytywnej wyroku, obciążono Skarb Państwa.